

HATÁRESET

*„...a legnagyobb jót
a gyilkos teszi. //
megmenti a rítát további
rútságától s a szépet attól
hogy elveszítse szépségét.”
(Nyilas Atilla: A TERMÉSZETRŐL)*

pedig annak a nyárnak rendben voltak a referenciái
mielőtt bemocskolod fogadd el: ellenértéke volt mindennek
feltörtem és elosztottam a múltat
a vitaminhiányos érveket a tapintatos délutánokat
amikor árnyékaikat megnyitották a fák
értsd meg: már nem tudok veled mit kezdeni
kurvák sirámain hallgatom
szerintük Isten is piros lámpás házban lakott
ideiglenesen szabadlábbon a félelem
ellenség csak bennünk van
s a kegyetlen jószág ölében
de a lényeket akkor sem tudom megfejteni
azt a délutánt érvénytelenítette az az eltévedt mozdulat
amikor meghitten megérintetted az arcát
ne fogd le a kezem
harcra születünk véres gyilkolásra
te is merényletet követtél el
azóta lakhatatlanok álmok
már nem tudhatom hozzájöttél-e vagy csak felém
s hogy akarnám-e még a semleges irányt
vagy egy másik igeidőben a szemnek láthatatlanul
penészedni dobozba zártan egy idegen világban

Limpár Ildikó

IMA

Itt vagyok megint. És te? Te itt vagy?

Szívem sokat töprengett azon, hogy is van ez. Néma vagy, akár a festetlen fal. Kemet egész földje szól hozzád, te fülébe suttogsz, de nekem, úgy tűnik, nem válaszolsz. Ez lenne a bizonyítéka annak, hogy tudod, amit még el sem mondtam, tudod, hogy törvényed szerint nem vagyok válaszra méltó? Ez lenne hát a bizonyítéka annak, hogy létezel?

Ha így van, azt is pontosan tudod, miért jöttem. Tudod, hány deben ezüstöt rejt faragott ládám. Tudod, mennyivel gyarapszik értéke minden évben. Tudod, hogy magamnak nem kell sok, hiszen megbecsülnek Kheperw-Wer¹ házában. Annyi bort öntöttek lábad elé, amennyi papjaidat is megrészegítené. Sohasem hiányozna oltárodrol a füstölő áldozat. A legpompásabb szent állatok vére folyna a tiszteletedre rendelt áldozat bemutatásakor. Tudod, hogy mindezt megtehetem. Halljad hát: amim van, a szolgálatodra ajánlom, cserébe annyit kérek csupán, hogy létezz. Emberhez nem fordulhatok; szoborral nem beszélhetek. Más istenek meg nem érthetik szívem keserűségét.

Te Hathor vagy, Hórusz Temploma,² aki emlődét nyújtod az ifjú istennek. Beléd tér vissza harctól meggyötörten, hogy együtt dobogjon szívetek a szisztrum ütemére. Te vagy a Nagy Szisztrum, aki csengő hangjával irányítja lépteinket. Te vagy a Szertartás Hangja, aki lecsendesíti a háborgó szíveket. Ó, add, hogy ne kelljen hallgatnom folyvást tomboló szívemet! Engedd, hogy lépteim a te zenédet visszhangozzák! Hadd térjek be hűs szentélyedbe, hogy szent emlődéből szívjam magamba a nyugalom tejét! Mert nincs se éjjelem, se nappalom, mióta Ta-Men házukba költözött. Hiába ver mind hevesebben a szívem, testem egyre sápadtabb s gyengébb a fájdalomtól. Kilencszeresen büntet Maat azért a vétkemért, amit nem követtem el.

Ha Kheperw-Wer megtudja, tudom, elbocsát. Miért is túrné, hogy bárki olyan szemmel tekintsen legféltettebb kincsére, mint ő, a büszke tulajdonos. Nekem nincs jogom megcsodálni törekény természetét, mely a legjobb táncosokéval vetekszik. Nem nézhetek igéző szemébe, még korholó hangja sem nekem szól. Nem érinthetem arany szín bőrét, csak levetett ruháját szoríthatom magamhoz, ha senki se látja. Ellebben előttem meztelen, de nem vehetem észre formás mellét, nehéz csípejét, karcsú derekát, sima combját. Lazúrkő haja, ha szétterül, olyan, akár az éjszaka – csakhogy én éjszaka sohasem láthatom. Az éjszaka a virrasztás ideje.

Amikor Ré már alvilági útját járja, az egész ház egyszerre lélegzik, ringatja a testeket, mint a Napbárka az igaz hangú lelkét. Csak a mi sóhajaink nem érnek össze soha, hiába vergődünk egyszerre hideg vagy forró ágyunkon. A mi szemünkre nem jöhet álom: ha szolgálunk, akkor azért; ha a másik szolgál, akkor azért. Nincs enyhülés a szenvedés örök körforgásában. Nem áll meg bárkánk, s míg mások ernyedten alszanak, mi megfeszülve várjuk saját Apophiszunk³ el nem maradó támadását. Már nem kérdezem, *miért*, csak azt, hogy *meddig*.

Meddig lehet úgy élni, hogy nem kiáltom Ta-Men nevét akkor, amikor Kheperw-Wer boldoggá teszi asszonyát? Válaszolj, Hathor, a nyomorultnak, aki mindent megad majd neked vigasztaló szavaidért. Ka-Iszet kér erre, a koldus, akinek mindene megvan, csak boldogságot nem talál, hiába Első Feleség Kheperw-Wer háremében.

¹ Kheperw-Wer: hatalmas (teremtett) alakzat. A *kheper* ige jelentése: teremteni, alkotni.

² Hathor a Szerelmem istennője. Egyiptomiul Hwt-Hor, szó szerint Hórusz Temploma.

³ Apophisz: kígyó formájú démon, mely minden éjszaka megtámadja Ré bárkáját, s minden éjszaka legyőzik.